

b) niemożliwe jest dokonanie przekazania do innego państwa wyznaczonego [na] podstawie kryteriów określonych w rozdziale III rozporządzenia (UE) 604/2013?"

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz.U. 2013, L 180, s.31.).

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-303/21)

(2021/C 278/51)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W Roels, A Spina, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że wykluczając obywateli Unii Europejskiej niebędących obywatelami włoskimi, którzy nie zamierzają osiedlić się we Włoszech, z systemu obniżonej stawki przy zakupie pierwszej nieruchomości mieszkalnej niebędącej luksusową rezydencją na terytorium Włoch, Republika Włoska uchybiła obowiązkowi ciążącemu na niej na mocy art. 18 i 63 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Obniżoną stawkę podatku rejestracyjnego przy nabyciu we Włoszech nieruchomości mieszkalnej (zwanej „pierwszym domem”) stosuje się przy spełnieniu określonych warunków, z których jeden dotyczy położenia nieruchomości na terytorium gminy, której podatnik jest mieszkańcem lub w której zamierza ustanowić swoje miejsce zamieszkania w ciągu 18 miesięcy od daty zakupu nieruchomości. Na potrzeby zastosowania ulgi podatkowej warunek ten stosuje się w sposób nieodróżniony zarówno w odniesieniu do obywateli włoskich jak i do obywateli innych państw członkowskich. Natomiast na podstawie przepisów, których dotyczy niniejsza skarga, spełnienie tego wymogu nie jest konieczne jedynie w przypadku obywateli włoskich, którzy z powodów związanych z zatrudnieniem zostali ekspatriantami.

Zdaniem Komisji, poprzez postanowienie, na potrzeby ulgi podatkowej, że obywatelstwo włoskie podatnika jest decydującym czynnikiem stanowiącym podstawę rozróżnienia pomiędzy obywatelami włoskimi i obywatelami innych państw członkowskich, przedmiotowe ustawodawstwo włoskie powoduje bezpośrednią dyskryminację ze względu na przynależność państwową, która to dyskryminacja jest zakazana przez art. 18 TFUE.

Komisja uważa ponadto, że ponieważ nabycie nieruchomości na terytorium danego państwa członkowskiego przez osobę niebędącą rezydentem jest inwestycją w nieruchomości, która stanowi przepływ kapitału pomiędzy państwami członkowskimi, uprzywilejowane traktowanie obywateli jednego państwa członkowskiego przewidziane przez przedmiotowe ustawodawstwo włoskie stanowi ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału zakazane przez art. 63 ust. 1 TFUE, którego to ograniczenia nie można obiektywnie uzasadnić na podstawie art. 65 ust. 1 i 3 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2021 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-342/21)

(2021/C 278/52)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Noll-Ehlers, R. Lindenthal, pełnomocnicy)